

den høitærede Indenrigsminister vil gaae ind paa en saadan Ordning, nemlig for saadanne Amters Vedkommende, hvor de lokale Forhold tale derfor, idet han udtalte, at Bestemmelsen med Hensyn til Mødestederne i Regjeringens Forslag jo kun var et Forslag, som kunde tages under nærmere Overveielse. Hvis der, som jeg antager, bliver nedsat et Udvalg til at forhandle herom, da vilde jeg særlig ønske, at Hjørring Amt blev en Dyrskuekreds for sig; thi dersom Hjørring og Aalborg Amter skulle samles til een Kreds, troer jeg rigtignok, at Interessesen for Dyrskuerne der vil tabe sig meget.

Jagerslev: Maa jeg blot gjøre den Bemærkning, at dersom Hestetillægget her i Landet fornemmelig var i Hænderne paa de større Eiendomsbesiddere, vilde Regjeringens Forslag være passende; men da det netop er i de mindre Eiendomsbesidderes Hænder, og det forekommer mig at være af den største Vigtighed, at Hesteopdrætterne faae Leilighed til at lære at kjende Hingstene ved selv at see dem, troer jeg, at de Herrer, der for Tiden forlange Dyrskuer afholdte amtsviis, vilde finde meest Bisald hos Hesteopdrætterne i Almindelighed. Skulde Forholdene i Tiden forandre sig, kan man jo komme tilbage til Regjeringens nuværende Forslag. Den høitærede Indenrigsminister har jo allerede udtalt, at de af Regjeringen opstillede Mødesteder var et Forslag, som han ikke vilde være utilbøielig til at foretage Forandringer i. Jeg troer, at adskillige af dem ere uheldige, og at Forbedringer i denne Retning kunde foretages, og skulde en amtsviis Inddeling vinde Majoritet, da vil et eventuelt Udvalg nok vide at gjøre Forslag til hensigtsmæssige Mødesteder.

Indenrigsministeren: Jeg maa maafee blot med Hensyn til, hvad den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (Jagerslev) nu yttrede, tillade mig at bemærke, at ganske vist er Hesteavlens og Hestetillægget nu i Hænderne ikke paa de større, men hovedsagelig paa de mindre Landbrugere; men Hensigten med Loven af 23de Januar 1862 var jo at virke til hyderligere Udvikling af Hesteavlens her i

Landet, at bringe den til en høiere Grad ved de Premier, der fra Statens Side tilstodes. Det er saaledes ikke ganske til den nuværende Tilstand, man skal see hen ved Bestemmelsen af Kredsenes Størrelse og Mødestederne, men til det Maal, man tilsigter, nemlig til Frembringelsen af ædlere og til Forædling af Landets Hesteavl tjenlige Hingste. Man skal med andre Ord opmuntre til Tilveiebringelsen af til Tillæg særlig udmærkede Dyr, og det er, som jeg før bemærkede, kun ved at samle Dyrene fra større Distrikter, at man vil kunne faae de bedste frem og bringe det dertil, at det bliver en Sag, der kan betale sig, at tilveiebringe saadanne Dyr.

N. Masmussen: Jeg kan ikke Andet end støtte den høitærede Indenrigsminister i hans Betragtninger angaaende de større Distrikter. Det staaer klart for mig, at dersom der ved Regjeringens Tilskud til Hingstefuer skal opnaaes noget Virkeligt, maae de afholdes paa Steder, hvor Dyrene kunne trækkes sammen fra en stor Omegn. Vi have jo saaledes ved Landmandsmøderne haft Leilighed til at sammenligne de Kreaturer, som der komme frem, og de, der fremstilles ved de smaa Landboforeningers Dyrskuer. Det gaaer i Almindelighed saa, at naar Folk gaae hjemme og ikke see Andet end, hvad der kommer frem ved de mindre Landbomøder, troe de, at det er det Bedste, at der ikke er Mere at gjøre, og at det Guldkomme er opnaaet. Men i hvilken Grad man bebrager sig, seer man først, naar man kommer paa de større Dyrskuer og seer Kreaturer fra en vid Omkreds. Saa faae vi først Dinene op og see, hvad der buer til Noget. Jeg har det Haab, at Thinget vil bisalde, at Kredsen blive saa store som muligt. Om de her foreslaaede Kredse ere de rigtige, kan jo tages under Overveielse, da jeg troer, at Sagen fortjener den Opmærksomhed, at der bliver nedsat et Udvalg, der jo saa vil faae Leilighed til at drøfte denne Sag nærmere.

Beck: Det er blot et Par Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet om større eller mindre Kredse, jeg har at gjøre. Jeg troer, at det kommer omtrent ud paa Et, om de